

Colomines destina a analitzar la situació present. Hi comenta el marc legal actual de la llengua catalana (estatuts d'autonomia, lleis de normalització lingüística), les actuacions de normalització lingüística empreses des de la Generalitat i des de les corporacions locals, les polèmiques que s'han produït a l'entorn de la progressió del procés de normalització lingüística, el II Congrés Internacional de la Llengua Catalana i la situació del català a l'escola, a les administracions públiques i als mitjans de comunicació. Tanquen aquest capítol uns apartats amb les dades més significatives a l'hora de valorar l'estat del català.

Tot seguit, Joan Colomines ens exposa la seva visió sobre el futur de la llengua. En aquest sentit, propugna una generalització de l'ús social del català, un refermament de la unitat lingüística dels Països Catalans, la consolidació d'una concep-

ció realment plurilingüe de l'Estat i la participació efectiva del català en un plurilingüisme europeu que ha de quedar definit pel respecte a la diversitat d'identitats.

L'autor ens ofereix després un capítol de conclusió, en el qual reprèn la definició de la finalitat del llibre i el seu missatge central.

El llibre es tanca amb una extensa bibliografia i uns annexos, en què l'autor reproduïx un seguit d'interessants taules estadístiques, una presentació dels organismes dedicats a impulsar l'ús social i públic de la llengua catalana, un resum de les principals actuacions recents de promoció del català dutes a terme per la Direcció General de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya i una llista de centres on es fa ensenyament del català arreu del món.

Carles DUARTE

Diversos autors, *Llenguatge i publicacions en els parlaments autonòmics*, Corts Valencianes, 1992, 155 pàg., ISBN 84-7890-893-5.

Aquest llibre recull les ponències i les intervencions més importants de les taules rodones i els debats de les *Jornades de llenguatge parlamentari* organitzades per les Corts Valencianes els dies 23 i 24 de gener de 1992 a València.

El llenguatge parlamentari viu en els països més avançats un procés de

renovació, com a conseqüència del desenvolupament de la tècnica legislativa. D'altra banda, a l'Estat espanyol el sistema democràtic definit per la Constitució de 1978 ha comportat l'existència de règims de doble oficialitat lingüística a Galícia, al País Basc, a Navarra, a Catalunya, a la Comunitat Valenciana i

a les Illes Balears, i l'establiment de parlaments autonòmics.

La proliferació del nombre de parlaments i la coexistència de dues llengües oficials, al costat del procés, ja esmentat, de renovació del llenguatge parlamentari, feien del tot convenient d'impulsar una reflexió aprofundida sobre els reptes actuals del llenguatge parlamentari. En aquest sentit, la realització de les esmentades *Jornades* i la publicació de les actes corresponents constitueixen aportacions d'un relleu indiscutible per a la modernització del llenguatge parlamentari.

El llibre, d'acord amb el contingut de les *Jornades*, ens ofereix en primer lloc la lúcida ponència de Juan Carlos de Silva Ochoa, cap del Servei d'Estudis del Parlament Basc, sobre *El parlamento y la calidad de las leyes* i les intervencions més suggerents del debat subsegüent sobre la difícil claredat de les lleis.

A continuació, el llibre reproduïx la ponència de Carles Duarte i Montserrat sobre *Problemes en la translació de la llengua oral a la llengua escrita: el cas de les intervencions parlamentàries* i els aspectes més interessants del col·loqui posterior sobre les diferències entre el discurs llegit i el discurs improvisat.

El llibre inclou després l'encertada ponència de Jesús Prieto de Pedro, professor de dret administratiu de la UNED, sobre *Aspectos ortográficos del lenguaje legal* i unes intervencions sobre les comes i els

tractaments del debat subsegüent.

Tot següent, el llibre reproduïx les intervencions més importants del col·loqui, moderat per Anselm Bodoque, sobre *Els serveis de publicacions dels parlaments autònoms i els seus problemes*, incloent-hi les de José Torres, del Servei de Publicacions del Parlament de Galícia, Catalina Palmer, cap de Traducció del Parlament Balear, Carlos Gil, cap de Publicacions del Parlament de Navarra, Josep Ferrer, cap de Publicacions del Parlament de Catalunya i Josep Maria Vilar, cap de Producció de Publicacions de les Corts Valencianes. Entre els temes analitzats en el decurs del col·loqui, cal assenyalar el pes del castellà en la legislació amb altres llengües, la col·laboració entre lingüistes i parlamentaris, els problemes del llenguatge estàndard i el debat sobre fidelitat i manipulació.

La quarta ponència és una remarkable exposició d'Aina Moll, coordinadora general de la Campanya de Normalització Lingüística de les Illes Balears, sobre *Panoràmica sociopolítica del bilingüisme*, seguida d'un debat sobre la contribució dels parlaments a la normalització.

A continuació el llibre reproduïx la important ponència de Josep Lacreu, cap del Servei d'Assessorament Lingüístic de la Generalitat Valenciana, sobre *El contacte entre llengües: el cas valencià*, que va suscitar un ric debat, transcrit al final de la ponència.

La darrera de les ponències de les *Jornades* és una enriquidora intervenció de caràcter històric del prestigiós professor Arcadi Garcia sobre *El parlar dels parlamentaris a les Corts històriques*.

Les *Jornades* es tancaren amb una taula rodona sobre *El parlar dels parlamentaris hui*, moderada per Adolf Sanmartín i en la qual intervingueren diversos periodistes: José Manuel Dasí («Las Provincias»), Juan José García («Levante»), José María Márquez (Agència EFE) i Manuel Jardí (Televisió Valenciana).

El llibre s'obre amb una presen-

tació d'Antoni Garcia i Miralles, president de les Corts Valencianes, i s'acaba amb un text de cloenda de Vicent Soler i Marco, vice-president primer de les Corts Valencianes, en el qual s'anuncia la previsió que aquestes *Jornades* tinguin una continuïtat.

L'interès de les aportacions fetes en el transcurs de les *Jornades* i la incidència positiva que han de tenir en el treball dels serveis de publicacions dels diferents parlaments ens fan confiar que efectivament tindran l'esmentada continuïtat.

Carles DUARTE

Jaume VERNET I LLOBET, *Normalització lingüística i accés a la funció pública*, col. «Monografies jurídiques», 2. Barcelona, 1992, Fundació Jaume Callís. 205 pàg., ISBN 84-604-1533-3.

Jaume Vernet escriu un assaig sobre la normalització lingüística i l'accés a la funció pública, tal i com encapçala aquest treball publicat per la Fundació Jaume Callís en la col·lecció de «Monografies jurídiques».

En la introducció l'autor fa una mena de declaració d'intencions afirmant que vol estudiar «la influència que *ha de tenir* (el subratllat és meu) la normalització lingüística en els processos de selecció de nou personal al servei de les administracions públiques» (p. 9). La forma verbal utilitzada en aquesta declaració i que

he marcat amb el subratllat és la clau que ens pot obrir les portes del tarannà d'aquest treball.

(HAVER DE: construït amb la preposició de i l'infinitiu d'un verb, denota la necessitat física, moral o lògica que s'acompleixi l'acte expressat per l'infinitiu).

Jaume Vernet, utilitzant aquesta construcció ens alerta d'entrada que el seu treball tindrà tres eixos fonamentals:

- D'una banda reflectirà la *necessitat* que el procés de normalització lingüística penetri en els processos